

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zutphen, van 14 januari 2009 in zaak nrs. 09/208 en 09/211 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 december 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 januari 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen (hierna: de rechtbank), voor zover thans van belang, het met een kennisgeving vanwege de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) daartegen aanhangig gemaakte beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 januari 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat, gegeven het belang dat is gemoeid met het spoedig horen van een vreemdeling die in bewaring is gesteld, de termijn die in artikel 94, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) is gesteld, een termijn is die zozeer verband houdt met de duur van de vrijheidsbeneming dat deze termijn kan worden aangemerkt als een termijn van vrijheidsontneming waarvoor de Algemene termijnenwet (hierna: de Atw) ingevolge artikel 4, aanhef en onder c, van die wet niet geldt, dat hieraan niet kan afdoen dat de vreemdeling niet zelf binnen deze termijn beroep heeft ingesteld en dat, nu de laatste dag van deze termijn in dit geval eindigde op 2 januari 2009, de maatregel van bewaring met ingang van 3 januari 2009 onrechtmatig is geworden.

Daartoe betoogt de staatssecretaris onder meer, samengevat weergegeven, dat de rechtbank, door aldus te overwegen, niet heeft onderkend dat er een wezenlijk verschil bestaat tussen de termijn genoemd in het eerste lid en die genoemd in het tweede lid van artikel 94 van de Vw 2000. Hij acht daarbij van belang dat de vreemdeling zelf beroep kan instellen. Door te verwijzen naar de uitspraken van de Afdeling van 12 juni 2008 in de zaken nrs. 200803561/1 en 200803756/1, is de rechtbank eraan voorbijgegaan dat artikel 5, vierde lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) en artikel 15, tweede lid, van de Grondwet (hierna: de Gw) de staatssecretaris niet verplichten een kennisgeving aan de rechtbank te zenden, indien een vreemdeling zelf geen beroep instelt tegen zijn inbewaringstelling. Uit de uitspraak van de Afdeling van 25 april 2005 in zaak nr. 200502366/1, waarnaar de rechtbank eveneens heeft verwezen, kan niet worden afgeleid dat de Atw niet van toepassing is op de in

artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 bedoelde termijn, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. Ingevolge artikel 5, vierde lid, van het EVRM heeft een ieder, wie door arrestatie of detentie zijn vrijheid is ontnomen, het recht voorziening te vragen bij het gerecht opdat dit spoedig beslist over de rechtmatigheid van zijn detentie en zijn invrijheidstelling beveelt, indien de detentie onrechtmatig is.

Ingevolge artikel 15, tweede lid, van de Gw kan hij aan wie anders dan op rechterlijk bevel zijn vrijheid is ontnomen, aan de rechter zijn invrijheidstelling verzoeken. Hij wordt in dat geval door de rechter gehoord binnen een bij de wet te bepalen termijn. De rechter gelast de onmiddellijke invrijheidstelling, indien hij de vrijheidsontneming onrechtmatig oordeelt.

Ingevolge artikel 94, eerste lid van de Vw 2000, voor zover thans van belang, stelt de minister uiterlijk op de achtentwintigste dag na de bekendmaking van een besluit tot oplegging van een vrijheidsontnemende maatregel, als bedoeld in artikel 59, de rechtbank hiervan in kennis, tenzij de vreemdeling voordien zelf beroep heeft ingesteld. Zodra de rechtbank de kennisgeving heeft ontvangen, wordt de vreemdeling geacht beroep te hebben ingesteld tegen het besluit tot oplegging van een vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge het tweede lid, voor zover thans van belang, vindt de zitting bij de rechtbank uiterlijk op de veertiende dag na ontvangst van het beroepschrift dan wel de kennisgeving plaats. De rechtbank roept de vreemdeling op om in persoon, dan wel in persoon of bij raadsman en de staatssecretaris om bij gemachtigde te verschijnen, teneinde te worden gehoord.

Ingevolge artikel 1, eerste lid, van de Atw wordt een in een wet gestelde termijn die op een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag eindigt, verlengd tot en met de eerstvolgende dag die niet een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag is.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Atw zijn algemeen erkende feestdagen in de zin van deze wet: de Nieuwjaarsdag, de Christelijke tweede Paas- en Pinksterdag, de beide Kerstdagen, de Hemelvaartsdag, de dag waarop de verjaardag van de Koning wordt gevierd en de vijfde mei.

Ingevolge artikel 4, aanhef en onder c, van de Atw geldt deze wet niet voor termijnen van vrijheidsbeneming.

2.1.2. De vreemdeling is op 5 december 2008 in bewaring gesteld en had vanaf dat moment het recht tegen deze maatregel beroep in te stellen bij de rechtbank. De in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 genoemde termijn eindigde op vrijdag 2 januari 2009. Deze dag is bij Koninklijk Besluit van 27 september 2007 (Stcrt. 8 oktober 2007, nr. 194) gelijkgesteld met een algemeen erkende feestdag als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Atw. De staatssecretaris heeft de rechtbank op maandag 5 januari 2009 van de inbewaringstelling van de vreemdeling in kennis gesteld. Niet in geschil is dat de vreemdeling zelf voordien geen beroep heeft ingesteld.

2.1.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 12 juni 2008 in zaak nr. 200803561/1, www.raadvanstate.nl) is artikel 94, tweede lid, van de Vw 2000 een voorschrift dat zich direct tot de rechtbank richt en een uitwerking van hetgeen ter bescherming van de vreemdeling van wie de vrijheid is ontnomen, is bepaald in artikel 15, tweede lid, van de Gw en artikel 5, vierde lid, van het EVRM. Gegeven het belang dat met de naleving van artikel 94, tweede lid, van de Vw 2000 is gemoeid, en de aan de schending van die bepaling te verbinden gevolgen, bestaat aanleiding de daarin gestelde termijn op te vatten als een termijn die zozeer verband houdt met de duur van de vrijheidsbeneming, dat deze kan worden aangemerkt als een termijn van vrijheidsbeneming waarvoor de Atw ingevolge artikel 4, aanhef en onder c, van die wet niet geldt.

Zoals de Afdeling eveneens eerder heeft overwogen (uitspraak van 25 april 2005 in zaak nr. 200502366/1, JV 2005, 233) strekt artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 ertoe te verzekeren dat, ingeval de vreemdeling zelf geen beroepschrift bij de rechtbank indient tegen een besluit tot inbewaringstelling, dit besluit desalniettemin, uiterlijk op de achtentwintigste dag na de bekendmaking daarvan, ter beoordeling aan de rechtbank wordt voorgelegd en dient deze bepaling ter verzekering van de rechtszekerheid en rechtsbescherming van de vreemdeling. De verantwoordelijkheid voor het verzenden van de kennisgeving aan de rechtbank is ten volle bij de staatssecretaris gelegd.

2.1.4. De in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 aan de staatssecretaris opgelegde verplichting de rechtbank uiterlijk op de in dat artikellid aangegeven dag op de hoogte te stellen van de inbewaringstelling, indien de desbetreffende vreemdeling voordien niet zelf een rechtsmiddel tegen dat besluit heeft ingesteld, is weliswaar een belangrijke aanvullende waarborg tegen willekeurige vrijheidsontneming, doch de artikelen 5, vierde lid, van het EVRM en 15, tweede lid, van de Gw dwingen niet tot het treffen van een dergelijke wettelijke voorziening. De desbetreffende vreemdeling kan zelf beroep instellen tegen de vrijheidsontnemende maatregel en aldus de termijn waarbinnen hij door de rechter moet worden gehoord doen aanvangen. Onder die omstandigheden bestaat, mede gelet op de procedurele waarborgen waarmee de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel is omgeven, geen aanleiding de termijn waarbinnen de staatssecretaris, zo nodig, de in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 bedoelde kennisgeving moet hebben gedaan, op te vatten als een termijn die zozeer verband houdt met de duur van de vrijheidsbeneming, dat deze kan worden aangemerkt als een termijn van vrijheidsbeneming waarvoor de Atw ingevolge artikel 4, aanhef en onder c, van die wet niet geldt.

In het geval van de vreemdeling eindigde de in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 gestelde termijn op vrijdag 2 januari 2009. Aangezien deze dag gelijkgesteld is met een algemeen erkende feestdag als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Atw, werd deze termijn ingevolge artikel 1, eerste lid, van de Atw verlengd tot en met maandag 5 januari 2009. De staatssecretaris heeft de rechtbank derhalve tijdig van de inbewaringstelling van de vreemdeling in kennis gesteld.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Grief 2 mist zelfstandige betekenis en behoeft derhalve geen nadere bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 5 december 2008 van de staatssecretaris beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.3. In beroep heeft de vreemdeling onder meer betoogd dat hij niet in bewaring had mogen worden gesteld, omdat hij Nederland uit eigen beweging wilde verlaten teneinde een aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf in te dienen.

2.3.1. Ingevolge artikel 59, derde lid, van de Vw 2000, blijft bewaring van een vreemdeling achterwege indien en wordt deze beëindigd zodra hij te kennen geeft Nederland te willen verlaten en hiertoe voor hem ook gelegenheid bestaat.

Volgens paragraaf A6/5.3.8 van de Vreemdelingen-circulaire 2000, voor zover thans van belang, bestaat deze gelegenheid, indien de vreemdeling beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding, een vlieg- of reisticket of voldoende middelen van bestaan.

2.3.2. Niet in geschil is dat de vreemdeling over geen daarvan beschikt. Derhalve bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris toepassing had dienen te geven aan artikel 59, derde lid, van de Vw 2000. De beroepsgrond faalt derhalve.

2.4. In beroep heeft de vreemdeling voorts betoogd dat de staatssecretaris de belangenafweging ten onrechte in zijn nadeel heeft laten uitvallen en had dienen te volstaan met de oplegging van een lichter middel, omdat de vreemdeling in gezinsverband leeft.

2.4.1. Deze beroepsgrond faalt eveneens. Aan de maatregel van bewaring is ten grondslag gelegd dat de vreemdeling niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 en voldoende middelen van bestaan, zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn, verdacht wordt van het plegen van een misdrijf en zich bedient van een of meer alibies. Deze gronden, die door de vreemdeling niet zijn bestreden, rechtvaardigen het vermoeden dat hij zich aan uitzetting zal onttrekken. Bij zijn gehoren heeft hij voorts geen bijzondere feiten of omstandigheden aangevoerd met betrekking tot zijn persoonlijke belangen die de maatregel onevenredig maken. Dat hij, naar hij onbetwist heeft gesteld, in gezinsverband leeft met zijn vriendin en haar kind is daartoe op zichzelf onvoldoende. Er bestaat derhalve geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet met de toepassing van een lichter middel kon worden volstaan.

2.5. Gelet op de overwegingen 2.3.2. en 2.4.1. zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 5 december 2008 van de

staatssecretaris ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 14 januari 2009 in zaak nr. 09/208;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

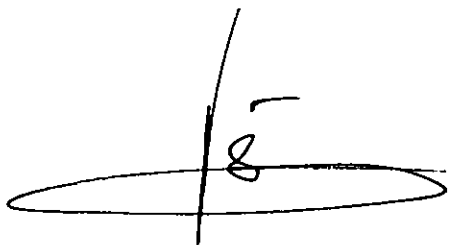
w.g. Van Gemert
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 maart 2009

347-551.

Verzonden: 23 maart 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

5. JAN. 2009, 15:38

9. DEC. 2008 13:25

CIV. HAARLEM 023-5126678

PR. DEN BOSCH, Brabant Noord

NR. 5907 P. 3/4

NR. 8/83292 P. 1/2 A

UK 6

POLITIE

Ontvangen d.d.

- 5 JAN 2009

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

Postadres Postbus 80183
5200MS 's-Hertogenbosch

Brabant Noord

Regio Brabant Noord
Korpsonderdeel 21 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door PJ Dommerhoff
Telefoon 0413-623188
Fax 0413-323169

Vnummer / Zaak / Zaak - 02/12/2008

Datum 05/12/2008
Onderwerp M110-A Maastricht van Bewaring

Rechtbank Zutphen

Subitor Bewaring

9200 31. 0186

pers.nr. 14289

09/2008

Maatregel van Bewaring

- 5 JAN 2009

Ik, ondergetekende,

Frederik Jan Dommerhoff, brigadier van het regionaal politiekorps Brabant Noord,
bezet met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternnaam
Voorna(n)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland
Nationaliteit(en)
Geslacht

: Ghana
: Ghanaese
: mannelijk

KENNISGEVING ovg. ART.94 Vw
IND ULAD PV DEN BOSCH

Advocaat: C.A.Y.M. Snijders
Telt: Engelse

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- Zich bedient van een of meerdere aliasen
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien.

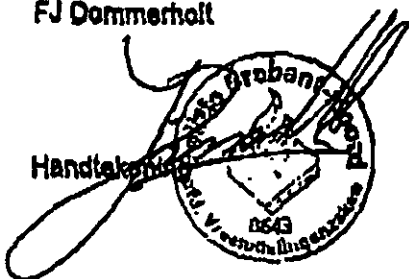
De maatregel is opgelegd:

Plaats : 's-Hertogenbosch
Datum : 05/12/2008
Tijd : 11:35 uur.

V.nr.

Pagina 1 van 2

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
FJ Dommerholt

Ontvangen d.d.

- 5 JAN 2009

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Meervoudige kamer

Reg.nrs.: AWB 09/208 VRONTN en AWB 09/211 VRONTN

Uitspraak in het geding tussen de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op
van Ghanese nationaliteit,
verblijvende aan boord van de Detentieboot Zaandam,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. D. Gabar, advocaat te Amsterdam,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: S. Raterink, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 december 2008 is eiser in vreemdelingenbewaring gesteld.

Verweerder heeft op 5 januari 2009 de rechtbank op de voet van artikel 94, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in kennis gesteld van het opleggen van de maatregel van bewaring. Deze kennisgeving wordt gelijkgesteld met een door eiser ingesteld beroep. Dit beroep is geregistreerd onder nummer AWB 09/208.

Voorts heeft eiser bij brief van 5 januari 2009 beroep ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder nummer AWB 09/211.

De beroepen strekken tevens tot het toekennen van schadevergoeding.

De beroepen zijn behandeld ter zitting van 14 januari 2009. Eiser is daarbij in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

Reg.mrs.: AWB 09/208 VRONTN en AWB 09/211 VRONTN

2

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 dient de rechtbank te beoordelen of de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

2.2 De rechtbank overweegt ambtshalve als volgt.

2.3 Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, stelt Onze Minister uiterlijk op de achtentwintigste dag na de bekendmaking van een besluit tot oplegging van een vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 de rechtbank hiervan in kennis, tenzij de vreemdeling voordien zelf beroep heeft ingesteld.

Vast staat dat de vreemdeling op 5 december 2008 in bewaring is gesteld en de bekendmaking van deze vrijheidsontnemende maatregel op grond van voormeld artikellid de rechtbank uiterlijk op 2 januari 2009 had dienen te bereiken. Verder staat vast dat de bekendmaking op 5 januari 2009 bij de rechtbank is binnengekomen en dat de vreemdeling voordien zelf geen beroep heeft ingesteld.

Artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 is een voorschrift dat zich direct tot de minister (thans: de staatssecretaris) richt en een uitwerking is van het bepaalde in artikel 15, tweede lid, van de Grondwet en artikel 5, vierde lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). De in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 neergelegde termijn strekt tot waarborging van het recht van de vreemdeling aan wie de vrijheid is ontnomen, binnen de in artikel 94, tweede lid, van de Vw 2000 gestelde termijn door de rechtbank te worden gehoord.

Gegeven het belang dat is genoemd met het spoedig horen van de vreemdeling die in bewaring is gesteld, is de rechtbank van oordeel dat de termijn die in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 is gesteld, een termijn is die zozoo verband houdt met de duur van de vrijheidsbeneming dat deze termijn kan worden aangemerkt als een termijn van vrijheidsontneming waarvoor de Algemene Termijnenwet (Atw) ingevolge artikel 4, aanhef en onder c, van die wet niet geldt. De omstandigheid dat 2 januari 2009 op grond van een Koninklijk besluit van 27 september 2007 (Staatscourant van 8 oktober 2007, nr. 194) is gelijk gesteld met een algemeen erkende feestdag als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Atw, brengt dan ook niet mee dat de termijn van 28 dagen in het onderhavige geval is verlengd tot 5 januari 2009.

Ook de omstandigheid dat eiser niet zelf binnen deze termijn beroep heeft ingesteld, kan hiaraan naar het oordeel van de rechtbank niet afdoen. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) in haar uitspraak van 25 april 2005 (zaak nr. 200502366/1, LJN: AT6202) heeft overwogen, strekt artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 ertoe te verzekeren dat, in geval de vreemdeling zelf geen beroep schriftelijk bij de rechtbank indient tegen een besluit tot inbewaringstelling, dit besluit desalniettemin uiterlijk op de achtentwintigste dag na de bekendmaking daarvan, ter beoordeling aan de rechtbank wordt voorgelegd en dient dit artikellid ter verzekering van de rechtszekerheid en rechtsbescherming van de vreemdeling. De verantwoordelijkheid voor het verzenden van de kennisgeving aan de rechtbank is ten volle bij verweerder gelegd.

Reg.nrs.: AWB 09/208 VRONTN en AWB 09/211 VRONTN

3

Op grond van het voorgaande is de rechtbank, mede gelet op uitspraken van de Afdeling van 12 juni 2008 (zaak nr. 200803756/1 en zaak nr. 200803561/1, JV 2008/301) en het daarin opgenomen oordeel over artikel 5, vierde lid, van het EVRM, van oordeel dat verweerder in strijd heeft gehandeld met meergenoemd artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000. Nu de laatste dag van de in dit artikellid gestelde termijn in dit geval eindigde op 2 januari 2009, is de maatregel van bewaring met ingang van 3 januari 2009 onrechtmatig geworden.

2.4 Het beroep is gegrond. De bewaring dient met ingang van heden te worden opgeheven.

2.5 Ingevolge artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 kan de rechtbank, indien zij de opheffing van de maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, aan de vreemdeling een schadevergoeding toekennen.

De rechtbank stelt op grond van het vorenstaande vast dat de bewaring met ingang van 3 januari 2009 onrechtmatig is geworden.

Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig om elser ten laste van de Staat der Nederlanden een schadevergoeding toe te kennen van € 105,- voor de dagen dat de maatregel in een politiecel ten uitvoer is gelegd en € 80,- voor de dagen dat de maatregel in een huis van bewaring ten uitvoer is gelegd.

Dit betekent dat eiser een schadevergoeding van € 880,- toekomt.

Nu het beroep gegrond wordt verklaard, bestaat aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Met toepassing van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht worden deze kosten vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het indienen van een beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met wegingsfactor 1).

Nu het beroep, geregistreerd onder nr. AWB 09/208, gegrond wordt verklaard, ontbreekt het belang aan het beroep, geregistreerd onder nr. AWB 09/211, zodat dit niet-ontvankelijk zal worden verklaard.

Reg.nrs.: AWB 09/203 VRONTN en AWB 09/211 VRONTN

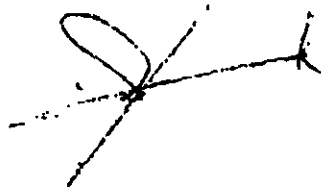
4

3. Beslissing

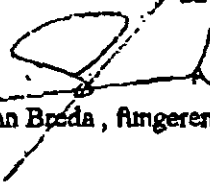
De rechtbank:

- verklaart het beroep, geregistreerd onder nr. AWB 09/208, gegrond;
- beveelt de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van heden;
- kent aan eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een schadevergoeding toe van € 880,-;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 644,- te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier van de rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen, door storting op bankrekeningnummer 1923.25.922 ten name van Arrondissement 547 Zutphen, onder vermelding van het in de kop van deze uitspraak genoemde registratienummer;
- verklaart het beroep, geregistreerd onder nr. AWB 09/211, niet-ontvankelijk.

Aldus gegeven door mr. drs. J.H. van Breda, voorzitter, en mrs. Tj. Gerbranda en R.G.J. Welbergen, leden, en in het openbaar uitgesproken op 14 januari 2009 in tegenwoordigheid van mr. M.P. Schutte als griffier.

De voorzitter van de rechtbank 's-Gravenhage beveelt de tenuitvoerlegging van de in deze uitspraak toegekende schadevergoeding van € 880,-.

Aldus gedaan op 14 januari 2009 door mr. drs. J.H. van Breda, fungerend voorzitter.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op:

14 JAN 2009

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

21 JAN 2009

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD DO:

PAR:

Hoger beroepsschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. A.H. Straatman
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zutphen
van 14 januari 2009
met kenmerk Awb 09/208

Inzake:

met IND-kenmerk 9208.31.0186
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. D. Gahar
advocaat te Amsterdam

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zulderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. A.H. Straatman
036-828 6892

Justitie

1. Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zutphen van 14 januari 2009, verzonden op dezelfde dag, met kenmerk Awb 09/208, in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de maatregel van bewaring van 5 december 2008 gegrond heeft verklaard, de opheffing van de bewaring heeft bevolen en de Staat der Nederlanden heeft veroordeeld tot vergoeding van de schade aan verweerder van € 880,-, alsmede tot vergoeding van de proceskosten ad € 644,- (*productie 1*).

2. Achtergronden

Bij besluit van 5 december 2008 is aan verweerder de vrijheidsontnemende maatregel genoemd in artikel 59, eerste lid, onder a van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) opgelegd.

Bij uitspraak van 14 januari 2009, met kenmerk Awb 09/208, heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Standpunt van de Staatssecretaris van Justitie

3.1. De Staatssecretaris heeft twee grieven tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief 1

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 2, laatste twee alinea's, en op pagina 3, eerste en tweede alinea, van de bestreden uitspraak het volgende:

"Gegeven het belang dat is gemoeid met het spoedig horen van de vreemdeling die in bewaring is gesteld, is de rechtbank van oordeel dat de termijn die in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 is gesteld, een termijn is die zozeer verband houdt met de duur van de vrijheidsbeneming dat deze termijn kan worden aangemerkt als een termijn van vrijheidsontnemening waarvoor de Algemene Termijnenwet (Atw) ingevolge artikel 4, aanhef en onder c, van die wet niet geldt. De omstandigheid dat 2 januari 2009 op grond van een Koninklijk besluit van 27 september 2007 (Staatscourant van 8 oktober 2007, nr. 194) is gelijk gesteld met een algemeen erkende feestdag als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Atw, brengt dan ook niet mee dat de termijn van 28 dagen in het onderhavige geval is verlengd tot 5 januari 2009.

Ook de omstandigheid dat eiser niet zelf binnen deze termijn beroep heeft ingesteld, kan hiaraan naar het oordeel van de rechtbank niet afdoen. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) in haar uitspraak van 25 april 2005 (zaak nr. 200502366/1, LJN: AT6202) heeft overwogen, strekt artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 ertoe te verzekeren dat, in geval de vreemdeling zelf geen beroepschrift bij de rechtbank indient tegen een besluit tot inbewaringstelling, dit besluit desalniettemin uiterlijk op de achtenwintigste dag na de bekendmaking daarvan, ter

beoordeling aan de rechtbank wordt voorgelegd en dient dit artikel lid ter verzekering van de rechtszekerheid en rechtsbescherming van de vreemdeling. De verantwoordelijkheid voor het verzenden van de kennisgeving aan de rechtbank is ten volle bij verweerder gelegd.

Op grond van het voorgaande is de rechtbank, mede gelet op uitspraken van de Afdeling van 12 juni 2008 (zaak nr. 200803756/1 en zaak nr. 200803561/1, JV 2008/301) en het daarin opgenomen oordeel over artikel 5, vierde lid, van het EVRM, van oordeel dat verweerder in strijd heeft gehandeld met meergenoemd artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000. Nu de laatste dag van de in dit artikel lid gestelde termijn in dit geval eindigde op 2 januari 2009, is de maatregel van bewaring met ingang van 3 januari 2009 onrechtmatig geworden.

Het beroep is gegrond. De bewaring dient met ingang van heden te worden opgeheven.

Toelichting

- 3.3. De Staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat de termijn die in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 is gesteld, een termijn is die zozeer verband houdt met de duur van de vrijheidsbeneming dat deze termijn kan worden aangemerkt als een termijn van vrijheidsontnemering waarvoor de Algemene Termijnenwet (verder te noemen: de Atw) ingevolge artikel 4, aanhef en onder c, van die wet niet geldt.

Naar de mening van de Staatssecretaris miskent de rechtbank in de bestreden uitspraak dat er een wezenlijk verschil bestaat in de termijn genoemd in het eerste lid van artikel 94 van de Vw 2000 en de termijn genoemd in het tweede lid van artikel 94 van de Vw 2000.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 stelt de minister uiterlijk op de achtentwintigste dag na de bekendmaking van een besluit tot oplegging van een vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 Vw, de rechtbank hiervan in kennis, tenzij de vreemdeling voordien zelf beroep heeft ingesteld. Zodra de rechtbank de kennisgeving heeft ontvangen, wordt de vreemdeling geacht beroep te hebben ingesteld tegen het besluit tot oplegging van een vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 1, eerste lid, van de Atw wordt een in een wet gestelde termijn die op een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag eindigt, verlengd tot en met de eerstvolgende dag die niet een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag is. Ingevolge artikel 4, aanhef en onder c, van de Atw geldt deze wet niet voor termijnen van vrijheidsbeneming.

De Staatssecretaris is van oordeel dat artikel 1, eerste lid, van de Atw, gelet op artikel 4, aanhef en onder c, van deze wet, niet van toepassing is op de termijn als bedoeld in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000. Uit de Memorie van Toelichting Atw (zitting 1962-1963, 7112, nr. 3, pagina 4 – *productie 2*) op artikel 4, aanhef en onder c, blijkt dat in dat artikel onderdeel termijnen van vrijheidsbeneming zelf zijn bedoeld en niet termijnen die slechts met vrijheidsbeneming verband houden, zoals termijnen van beroep ter zake van vrijheidsbeneming. Hierbij acht de staatssecretaris het van belang dat de vreemdeling zelf ook beroep in kan stellen. De termijn in artikel 94,

eerste lid, van de Vw 2000 houdt verband met vrijheidsbeneming. Uit de bewoordingen van artikel 94 van de Vw 2000 noch uit de wetsgeschiedenis van de Vw 2000 blijkt dat de wetgever heeft beoogd de onderhavige termijn uit te sluiten van de werking van de Atw. Derhalve is artikel 1, eerste lid, van de Atw van toepassing op het bepaalde in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000.

Zie:

- AbRS, 31 mei 2001, nr. 200102287/1 (productie 3).

Voorzover de rechtbank, geleid op de uitspraak van uw Afdeling van 12 juni 2008 (zaak nr. 200803756/1 en zaak nr. 200803561/1, JV 2008/301), van oordeel is dat er een relatie bestaat tussen de kennisgeving als genoemd in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 en artikel 5, vierde lid, van het EVRM en artikel 15, tweede lid van de Grondwet, is de Staatssecretaris van oordeel dat laatstgenoemde artikelen slechts zien op de termijn tussen het indienen van het beroep of kennisgeving en de behandeling daarvan ter zitting. In de genoemde artikelen wordt de waarborg neergelegd dat een ieder zijn detentie ter beoordeling aan een rechter kan voorleggen, en dat de rechtmatigheid van die detentie respectievelijk binnen een redelijke dan wel een bij wet gegeven termijn wordt beoordeeld. Geen van deze beide artikelen stipuleren de verplichting van de Nederlandse staat om een kennisgeving aan de rechtbank te doen in een geval als de onderhavige. Uiteraard is de door de wetgever opgelegde verplichting van zwaarwegende aard, en overschrijding van deze termijn is dan ook in beginsel fataal. Het is dit laatste element waarop de door de rechtbank aangehaalde uitspraak van uw afdeling uit 2005 ziet. Naar het oordeel van de Staatssecretaris miskent de rechtbank dat de door haar aangehaalde uitspraak van uw Afdeling van 25 april 2005 (zaak nr. 200502366/1), slechts ziet op de verantwoordelijkheid van de Staatssecretaris voor de tijdige kennisgeving aan de rechtbank en de consequenties indien deze (achttienwintig dagen) termijn wordt overschreden. In deze uitspraak heeft uw Afdeling – anders dan de rechtbank lijkt te menen – niet geoordeeld dat de Atw niet van toepassing is op de in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 neergelegde termijn van achttienwintig dagen.

Het vorenstaande geldt niet voor de termijn genoemd in artikel 94, tweede lid, van de Vw 2000. Artikel 94, tweede lid, van de Vw 2000 is een voorschrift dat zich rechtstreeks tot de rechtbank richt en een uitwerking van hetgeen ter bescherming van de vreemdeling, van wie de vrijheid is ontnomen, is bepaald in artikel 15, tweede lid, van de Grondwet en artikel 5, vierde lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. De daarin bepaalde termijn strekt tot waarborging van een recht van zo fundamentele aard, dat grond bestaat om ook zonder dat dit door partijen aan de orde is gesteld de naleving van deze termijn te beoordelen. Zoals de Afdeling al eerder heeft overwogen, leidt het niet-tijdig horen van de vreemdeling uiterlijk op de veertiende dag na ontvangst van het beroepsschrift met ingang van de dag waarop de termijn eindigt, tot strijd met artikel 94, tweede lid, van de Vw 2000 en tot onrechtmatigheid van de maatregel.

Hoewel de termijn voor het doen van een kennisgeving genoemd in het eerste lid van artikel 94 Vw een wettelijke bepaling is welke zonder meer beoogd een zwaarwegend belang van de vreemdeling te beschermen, heeft de rechtbank miskent dat dit belang niet het belang is dat door artikel 15,

tweede lid van de Grondwet en artikel 5, vierde lid van het EVRM wordt beschermt. Er bestaat, anders dan de rechtbank heeft overwogen, dan ook geen reden om aan te nemen dat in afwijking van de uitspraak van uw Afdeling van 31 mei 2001 (hiervoor genoemd) de bepalingen van de Algemene Termijnenwet niet op deze termijn van toepassing zou zijn.

Grief 2

- 3.4 Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 3, vierde en vijfde alinea, van de bestreden uitspraak het volgende:

"Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig om eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een schadevergoeding toe te kennen van € 105,- voor de dagen dat de maatregel in een politiecel ten uitvoer is gelegd en € 80,- voor de dagen dat de maatregel in een huis van bewaring ten uitvoer is gelegd. Dit betekent dat eiser een schadevergoeding van € 880,- toekomt.

Nu het beroep gegrond wordt verklaard, bestaat aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Met toepassing van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht worden deze kosten vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het indienen van een beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met wegingsfactor 1)".

Toelichting

- 3.5 Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient beoordeeld te worden in het licht van de voorgaande grieven.

4 Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

Zwolle, 21 januari 2009

Gemachtigde,

mr. A.H. Straatman, senior-procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 - 888 6892
telefax 038 - 888 6162